

РЕШЕНИЕ

№ 1344

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **50** по описа за **2024** година докладвано от съдия Цветелина Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК във връзка с чл.63 от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на „ДЕНИС ТРЕЙД 12“ ООД – [населено място], ЕИК [ЕГН], чрез адв. М. В. от САК, срещу решение №1850 от 21.04.2023 г. по НАХД № 615/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 22-2200380 от 11.11.2022 г. на ИД Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на „ДЕНИС ТРЕЙД 12“ ООД е наложена имуществена санкция на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда в размер на 5 000 лева за извършено нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ, като е намален размерът на санкцията на 1 500 лева.

Моли съда да отмени обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния - касационно основание по чл. 348, ал. 2, пр. второ, вр. с ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди, че релевантен за правния спор е липсата на доказателства за съществуващо трудово правоотношение между посочените в наказателното постановление страни. Жалбоподателят изтъква, че съществува разминаване между обстоятелствена част и диспозиция в постановеното съдебно решение, касаещо сочения от съда приложим санкционен състав. Претендира да му бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение и в двете съдебни инстанции.

Ответникът - ИД Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С., чрез процесуалния си представител – юрк. Б., моли съда да остави в сила обжалваното решение като правилно и законосъобразно, тъй като нарушението на дружеството – жалбоподател е безспорно доказано. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, разгледано по същество е правилно, поради следното:

Софийският районен съд е бил сезиран с жалба срещу НП № 22-2200380 от 11.11.2022 г. на ИД Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ С.. Същото е издадено въз основа на АУАН № 22-2200380 от 16.08.2022 г., съставен от инспектор към ДИТ-С.. Обективизираните в акта и в НП констатации се свеждат до това, че във връзка със спазване на трудовото законодателство на дружеството била извършена проверка на 16.07.2022 г., на място в обекта на контрол – каса на „Изипей“, находящ се в „Г. център“, [улица] [населено място] билоа установена на каса, да обслужва клиенти, непълнолетната С. А. Ч., която в собственооръчно попълнена декларация посочва, че работи в обекта от един месец, с работно време от 09.00 часа до 20.00 часа, с почивни дни от понеделник до петък и заплащане в размер на 80 лева на ден, без да е получила екземпляр от сключен трудов договор. При извършена допълнителна проверка в регистъра на разрешенията за работа на лица, ненавършили 18 годишна възраст, се установило, че Инспекцията по труда не е издавала разрешение С. А. Ч. да бъде приета на работа.

С оглед на установеното в хода на проверката на „ДЕНИС ТРЕЙД 12“ ООД бил съставен акт за установяване на административно нарушение № № 22-2200380 от 16.08.2022 г. за нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ, въз основа на който от ИД Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. на „ДЕНИС ТРЕЙД 12“ ООД е наложена имуществена санкция на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда в размер на 5 000, 00 лева за извършено нарушение на чл. 303, ал. 3 от КТ.

Посочената фактическа обстановка е била възприета от въззивната инстанция, която е намерила, че процесните АУАН и НП са издадени от материално компетентни лице, установено от Заповед №З-00693/15.08.2022 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, Заповед №ЧР-1526/03.10.2022 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, Заповед №ЧР-993/06.03.2019 г. на Изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, както и от приложена длъжностна характеристика на длъжността „старши инспектор“ в ДИТ С.. Съдът е приел за доказано нарушението, вменено във вина на „ДЕНИС ТРЕЙД 12“ ООД, като е анализирал в подробно и в пълнота писмените доказателства, събрани в хода на административнонаказателното производство.

От фактическа страна, първоинстанционният съд обосновано е приел, че

непълнолетната С. А. Ч. е престирала труд в обекта на контрол – каса на „Изипей“. При проверката в обекта непълнолетната самостоятелно е обслужвала клиенти, изпълнявайки трудовите функции на касиер. В мотивите на решението подробно са обсъдени съдържанието на декларацията и сведенията, дадени в хода на административнонаказателното производство.

На следващо място въззивният съд е разгледал в решението си всички направени пред него възражения, произнесъл се е по тях и ги е намерил за неоснователи.

Настоящата инстанция намира за неоснователни възраженията на касатора, че С. А. Ч. не е работила в обекта, а е замествала своя позната докато последната е била по спешност в квартирата си. Както се посочи по-горе и е безспорно установено по делото, в момента на проверката в търговския обект не е имало друго лице, което да работи като касиер.

Касаторът излага доводи за приложение на чл. 405а от КТ, която теза не се кредитира от настоящия съдебен състав. Предметът на защита на чл.303, ал.3 от КТ, се явява извършването на трудова дейност от непълнолетно лице, която се отличава от защитата по Кодекса в най-общ план, предвид специфичната възраст на която се намират лицата и тяхното умствено и физическо съзряване. И в този смисъл е въведено специално изискване предварително да се даде разрешение от Инспекцията по труда, с оглед преценката дали извършваната от лицето трудова дейност не би навредила на последното, предвид възрастта му. Изпълнителното деяние се състои в „приемането на работа без такова разрешение“, т.е. касае се до допускане на едно непълнолетно лице да извършва трудова дейност, като е ирелевантно за спора при какви обстоятелства е осъществено приемането на работа, т.е. дали между страните има или не сключен граждански/трудов договор, доколкото това лице, без предварително съгласуване с Инспекцията по труда, престира труд. Тълкуване на закона в обратния смисъл би обезсмислило въведената специална защита спрямо непълнолетните лица, а не такава е волята на законодателя.

По отношение на визираните от касатора разминавания в посочената в съдебното решение приложимата санкционна разпоредба, следва да се отбележи, че е очевидно, че същата се дължи на допусната очевидна техническа грешка, която може да бъде отстранена по съответния ред, без същата да представлява съществено нарушение на процесуалните правила – определящо в случая е, че въззивният съд е изложил мотиви, с които правилно е очертал нарушението, ясно е изложил действителната си воля, а също и еднозначно е определил размерът на санкцията и в мотивите си и в диспозитива. Поради това касаторът не е бил затруднен да разбере как е определен размерът на наложеното наказание, респ. да упражни законовите си права по инициране на инстанционен контрол.

Касационната инстанция намира, че при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение районният съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, налагащи в съответствие с чл. 63 от ЗАНН отмяна на акта – фактическата обстановка, от която се установява извършване на нарушението е била изяснена в пълнота, пълна е и приетата административна преписка, писмените доказателства, в която са обсъдени с изслушаните гласни доказателства и въз основа на всички тях са изложени подробни мотиви, към които, при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК, настоящата инстанция препраща, без да е необходимо същите да бъдат отново преповтаряни. В съответствие с тези мотиви не се установиха касационни

основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника претендирани съдебни разноски в размер на 80лв – възнаграждение на юристконсулт, определени по основание и размер съгласно разпоредбите на чл. 63д, ал. 4 и ал.5 от ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1850 от 21.04.2023 г. по НАХД № 615/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 16-ти състав.

ОСЪЖДА „ДЕНИС ТРЕЙД 12“ ООД – [населено място], ЕИК [ЕГН] да заплати на Изпълнителна агенция „Инспекция по труда“ - С. сумата от 80лв за съдебни разноски, юристконсултско възнаграждение, пред настоящата инстнация.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: